

Spørgsmaal om nogen Forurettelse eller Ulighed. — Med Hensyn til Lovens midlertidige Karakter skal jeg bemærke, at den er ganske vist ikke indrettet saaledes, at det er en midlertidig Lov, men jeg mener, at den vil faa en midlertidig Karakter, hvis det ærede Medlems Forventning, at det skulde kunne lykkes at gennemføre en stor og grundig Statterreform, skulde gaa i Opfyldelse. Gaar man ud fra det ærede Medlems Synspunkt og tænker sig Muligheden af en saadan fuldstændig Statteomordning, har man, efter min Formening, Lov til at sige, at denne Lov vil faa en midlertidig Karakter, og ikke vil træde hindrende i Vejen for, hvad vi kunne vente af Fremtiden.

Lassen: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke er bleven rokket i den Mening, jeg udtalte ved anden Behandling. Jeg bemærker vel den højtærede Ministers Tilfagn om ikke at lade den anden Del af den kommunale Bæftatning hvile, men jeg føler mig dog ikke saa betrygget derved, at det foranlediger mig til at stemme for Forslaget, idet det efter min Mening vil være en Hindring for Gennemførelsen af en Lov om den almindelige kommunale Bæftatning. Jeg stemmer derfor ogsaa nu mod Loven.

Madsen-Mlygdal: Det ærede Medlem for 5te Kredts (Holch) vil gøre gældende, at denne Lov ikke blot er til Fordel for Købstæderne, men ogsaa for Landet. Jeg skal dertil sige, at skulde der være Tale om en Næringsafgift, som Landet vilde sætte Pris paa, maatte det være en Bæftatning af de Hartkornsejere, der bo uden for Kommunen, men det ærede Medlem ved jo godt, at noget saadant er fuldstændig undtaget fra denne Lov. Den gælder jo utvivlsomt i særlig Grad Købstæderne og ikke Landet. Jeg skal ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Udtalelser om, at der ikke er stet nogen Forurettelse eller Ulighed ved denne Lovs Vedtagelse. Jeg kan der fuldstændig henholde mig til mine Bemærkninger ved anden Behandling. Min Hovedgrund til at stemme mod Forslaget var jo netop Uigheden, det at man efter min Formening kræfter Lighedsprincippet med Hensyn til den kommunale Bæftatning. — Det ærede Medlems Bemærkning om Lovens midlertidige Karakter kan jeg gerne lade ligge. Det er overflødigt her at tale om midlertidig eller ikke-midlertidig.

Vi vide jo alle, at man kan falde denne Lov midlertidig, saa meget man vil, den vil absolut have til Følge, at Spørgsmaalet om den mellemkommunale Bæftatning i sin Helhed dermed er strinlagt for en lang Række af Aar, det er der ingen af os, der tvivler om.

Det. Hansen: Det ærede Medlem for 5te Kredts (Holch) talte om Lighed, og dog vide vi, at en stor Del af Landets Befolkning, nemlig København er fuldstændig udelukket fra at nyde godt af Lovens Bestemmelser. Det er et flagrant Brud paa Ligheden. Det ærede Medlem talte ogsaa om Retfærdighed i Forbindelse med denne Lov, og saa er Princippet i den, at man bestattes to Gange, først i den Kommune, hvor man driver sin Næring og ikke har sin Bopæl, og dernæst af den samme Indtægt i den Kommune, hvor man har sin Bopæl, og hvor man svarer Stat af Formue og Lejlighed. Dertil kommer, at de Godsbesiddere, der drive en Næring i en Landkommune, hvor de ikke have Bopæl, slet ikke rammes paa deres Formue eller Lejlighed af den Indtægt, de have i den paagældende Kommune. Jeg tror derfor, at det er aldele anvendt, at tale om Lighed og Retfærdighed i Forbindelse med denne Lov.

Holch: Den saakaldte Dobbeltbæftatning er jo et gammelt Spørgsmaal under denne Lovs Behandling; det har jo været omtalt i saa mange Aar. Den er ganske vist ikke i sig selv tiltalende, men med Hensyn til at tage en Afgift af de Folk, der drive Næring i en fremmed Kommune og optage Pladsen for andre næringsdrivende, drive Næringer, som i Reglen medføre betydelige Udgifter for de paagældende Kommuner, tror jeg dog ikke, at man kommer i Strid med Retfærdigheden, selv om der maa siges at være noget af en Dobbeltbæftatning til Stede. Dette Spørgsmaal har som sagt været diskutert saa tit, og jeg tror derfor ikke, der er Grund til at komme nærmere ind paa det. Hvis man vilde lade hele Princippet i dette Forslag falde med dette Ord: Dobbeltbæftatning, saa maatte det være faldet for længe siden. Angående Spørgsmaalet om ogsaa at paalægge dem, som have Landejendomme liggende i en anden Kommune end den, hvori de bo, en Afgift, skal jeg kun sige, at Udvalget har bestæftiget sig ganske særlig grundig med dette Spørgsmaal, men